

„ROMÂNIA -
ÎN TOP“

istorie **3**

La Dobroești,
colinde și
colindători de
nota 10
eveniment **4**

„O veste
minunată!“
la Brănești
eveniment **5**

condeie Ilfovene

Nr. 16 | ianuarie 2019 | Publicație de cultură

Un extraordinar „REGAL VIENEZ“ la Cinema Pro

(citiți în pagina 7)

eveniment **6**

„Moș Nicolae la Cornetu“,
un spectacol de excepție

istorie **8**

Domeniul Știrbey din
Buftea, o oază de liniște

cultură **11**

Ilfoveanul Liviu Vișan,
poetul cu o floare de
mac la butonieră

info CCD **12**

Info CCD Ilfov

 Ana-Maria NICA, clasa a VII-a E, Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu”, Chitila

Învingătoarele de dincolo de podium

Eram în fața liniei de start. Alergam, într-o competiție importantă, pentru o medalie îndelung visată. În dreapta mea se aflau două concurente, în stânga mea, alte trei. Doar una dintre ele mi-a atras atenția: avea picioare drepte și musculoase, ochi de un albastru pătrunzător, iar părul negru ca abanosul îi curgea lin pe spate într-o coadă. Eu purtam un maiou roz aprins și părul era așezat într-un coc din care îmi ieșeau buclele galbene. Mă mutam de pe un picior pe altul și făceam exercițiile de încălzire pe care aproape că le visam și noaptea. Inima mi se urcase în gât de emoție, nu mai aveam răbdare, voiam să aud cât mai repede fluierul care anunța începutul competiției. În acel moment, arbitrul a venit în fața noastră, s-a uitat în ochii fiecăreia, ne-a urat succes și apoi a fluierat, dând startul. Eu am pornit îndată. Eram în frunte și restul competitoarelor veneau după mine. Simțeam transpirația cum mi se prelinge pe față și îmi intra în ochi și în gură, dar nu aveam timp să o șterg, cursa era prea strânsă. Dar, la un moment dat, fata cu picioare zvelte m-a întrecut. Atunci mi-am zis în gând: „Nu uita pentru ce lupți! I-ai promis tatei că vei învinge”. Atunci picioarele mi s-au încordat, respirația mi-a devenit mai alertă și am apăsât pe accelerație. Vedeam în față linia de sosire, dar nu numai. În față mi se întindea tot viitorul: mă vedeam alergând în lotul olimpic și intuiam sclipirea din ochii părinților mei, dată de mândria că fetița lor e campionă! „Fanfara nu cântă decât pentru învingători!”- așa ne spune mereu antrenorul nostru de la club...

Mai aveam 30 de metri până la panglica albă. Atunci, în față am văzut-o pe fata cu părul negru, care, pe neașteptate, a căzut. Probabil obosise sau i se făcuse rău. Dar nu aveam timp să mă gândesc la ce pățise aceasta. Ce să fac? Eu mă antrenasem doi ani pentru această competiție. Îmi aduceam aminte zilele în care nu am văzut televizorul, telefonul sau cartea de lectură și am stat câte patru ore la antrenament, iar când ajungeam acasă patul mă îmbrățișa până ziua următoare, când o luam de la capăt, pentru o secundă în minus. Pentru fiecare zecime de secundă picături calde de sudoare le dăruiam, ca pe o ofrandă, pământului...

Dar toate acestea nu mai contau. M-am dus lângă adversara mea și i-am dus mâna peste umărul meu.

– Nu trebuie să faci asta, lasă-mă și du-te! Câștigă pentru mine! a spus fata cu o voce răgușită și gata să plângă.

– Nu mai contează medalia, dar azi vei trece alături de mine linia de sosire!

– Și-a pus brațul ei moale după gâtul meu și, așa, ca două imense năluci îngemănate, ne-am îndreptat spre limanul visat...

– Hai că putem! Încă un pic! o încurajam eu pe...adversara mea. Trebuie să reușim!

Toată lumea aplauda, aclama și încuraja atleții. O mare parte dintre aplauze ne erau adresate nouă. Eram două, dar ei, spectatorii poate creadeau că suntem doar una...

Odată ajunse aproape de *finish*, ne-am oprit. Nu știam de ce, dar fata era palidă și speriată parcă de ceva. Respira greu și făcea semne cu mâna dreaptă spre piept. În clipele următoare, ceilalți concurenți, unul câte unul, terminau, osteniți, cursa. Lacrimile curgeau pe obrajii încinși ca para focului ai tovarăsei mele și se amestecau cu transpirația care i se prelingea, din cauza efortului, până spre gât, Copila cu părul negru ca abanosul m-a luat în brațe și mi-a șoptit la ureche:

– Sunt bolnavă de inimă... Ajută-mă, dacă poți...

Atunci, am anunțat pe unul dintre organizatorii aflați dincolo de linia de sosire, iar acesta a chemat salvarea aflată în apropiere... Sirena ei suna sfâșietor de rece...

A doua zi, m-am dus la spital, să văd ce face tovarășa mea. Viața îi mai oferise o șansă: își revenise complet.

– Îmi pare rău că ai pierdut medalia din cauza mea...

– Care medalie?! A, cea de ieri? Poți să compari o medalie cu viața ta? Concursuri mai sunt, slavă Domnului, dar existența noastră este într-un singur exemplar!

Am mai pălăvrăgit, preț de un ceas, apoi am ieșit din salonul pe care e bine să-l părăsești întotdeauna cât mai repede. Și pe picioarele tale... Dar m-am întors totuși peste câteva clipe în salonul ei. Uitasem ceva:

– Pe mine mă cheamă Victoria. Pe tine...

– La fel! Și suntem niște învingătoare, nu-i așa?

– Păi, vezi că știi? De-aia ne-au botezat părinții așa...

(Articol premiat la etapa națională a concursului „**Un condei numit fair-play**”, organizat de COSR, ediția 2018) ■

SCHIMBĂRI PROFUNDE ÎN PSIHOLOGIA UMANĂ

Trăim diferit, simțim diferit, gândim diferit

În ultimii 30 de ani, s-au schimbat multe în viața noastră de zi cu zi și aceste schimbări au antrenat o psihologie umană pe alocuri nouă, pe alocuri doar diferită. Suntem schimbați și, încă, nu înțelegem profund aceasta! Suntem schimbați pe anumite niveluri ale psihologiei noastre și încă mai interesant este faptul că ne aflăm în plin proces de schimbare, de restructurare și de redefinire. Trăim diferit, simțim diferit, gândim diferit, avem activități, priorități, percepții, filosofii și tendințe pe care nu le-au cunoscut oamenii, chiar înainte de 1989.

Familia de astăzi trăiește altfel decât familia de ieri, așa cum copilul de astăzi s-a trezit pe lume între coordonate care i-ar ului pe oamenii anilor 1900! Odinioară, oamenii se căsătoreau până la 20-25 de ani, făceau copii, își întemeiau o familie, iar pe la 40 de ani deveneau bunici. Familia avea alte dimensiuni psihologice și fizice, care făceau din ea o rotiță mai puternică în angrenajul conștiinței colective și sociale. Părinții erau mai tineri, bunicii erau mai tineri odinioară. Copilăria era mai îndelungată și, din pricina absenței tehnologiilor, precum internetul, telefonia mobilă, televizorul, avionul sau mașina, copilul rămânea mai puternic, mai profund și mai mult ancorat în comuniunea cu natura, cu viața, cu lumea.

Contactul și comunicarea dintre oameni erau directe, vii, dar nu atât de extinse cum sunt astăzi. Azi putem vorbi cu mulți oameni, în orice colț al lumii, dar ne atingem, în același timp, cu mai puțini oameni. Suntem mai singuri printre prea mulți sau mai mulți. Până și perioada de latență a instinctului sexual (7-11 ani, conform lui Freud) pare a se fi micșorat până la dispariție, dacă observăm dinamica pasiunilor, a preferințelor, a manifestărilor erotice la copii, precum și vârstele de început ale vieții sexuale. Nu mai vorbim despre dispariția mitului virginității, un semn al maturizării precoce, respectiv al scurtării copilăriei.

Așadar, copilul devine matur mai devreme, adultul devine părinte mai târziu și e greu de anticipat în ce măsură omul va cunoaște viața de bunic și cum va integra toate acestea în psihologia sa. Căci părintele din viitor va arăta ca un bunic, iar bunicul... vom mai vedea! În plus, au apărut modificări importante în psihologia părintelui, căci - spre deosebire de părintele de odinioară, infricoșat la gândul că va mai avea un copil nedorit (și mulți dintre adulții de azi au fost copii nedorți!), după 1990 a apărut un fenomen interesant.

Pe de o parte „copilul dorit”, așteptat și iubit, iar pe de altă parte părintele tolerant, îngăduitor și înțelegător! Sigur că acesta este doar un aspect evident al vremurilor noastre, pe lângă multe alte aspecte - adesea negative - care marchează încă frământarea, suferința și neputința în relația părinte-copil. Provocările copilului modern nu sunt puține și nici ușoare, dacă privim către rata divorțurilor și consecințele acestei stări de fapt asupra sufletului și a minții copilului. O multitudine de tendințe moderne, impuse prin schimbări ale stilului de viață, prin schimbări la nivelul percepțiilor despre sexualitate, libertate, familie, profesie, reușită socială etc. au creat breșe puternice în psihologia omului, restructurând-o din mers.

Până și lăcomia de odinioară are alte coordonate, comparativ cu lăcomia lui Dinu Păturică, iar dragostea, fericirea sau suferința se petrec altfel decât în romanele lui Tolstoi. Interesant este faptul că ne schimbăm. Contextul social, politic sau tehnologic ne schimbă psihologia, fie că vrem sau nu aceasta, fie că suntem conștienți sau nu. Întrebarea este: n-ar fi, oare, important să observăm aceste schimbări și să ne orientăm către omul nou în mod conștient, lucid și responsabil?

 Prof. Constantin DINU
consilier educativ, Liceul Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni

Director al Centrului Județean
pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor: **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**
Redactor șef: **Cătălin DRAGOMIR**

Redactori: **George GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ, Ionela MIRCEA, Anica POPA**
Foto: **Ionela MIRCEA, George GRIGORE, Marius VĂDUVĂ**
DTP: **Dan DULGERU**

tipar - www.tipografiaLM.ro

Tel. **0371.084.001**; e-mail: condeiilfovene@gmail.com
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

Poezii

Soarele, noaptea

Soarele, noaptea
în somn
loc să întârzie....

Să mă învăluie
Soarele,
noaptea
în somn
Pot păstra somnul din cumpăna nopții
Pentru un timp, mai târziu
Rostul vremii, ochiul minții,
Universul belaliu...

Sfintele, gratii de aur,
Nesfârșitele liniști,
Voi curge de-a pururi întins pe un plaur.

Loc de nuc

Păstrase mama, într-o cofă veche,
Câteva nuci din toamna ce-a trecut
și-mi tot scria să-mi caut drum pe-acasă,
pentru un gând al ei știut.

Și sărutându-mă-nainte de plecare,
opriți lângă zăplazul de uluci,
își amintește mama cofa veche,
Și-mi dă, număr de aur, șapte nuci.

Să cauți o grădină, colț de drum,
un parc aflat cumva pe lângă tine,
și una lângă alta să le pui
să crească-un nuc, acolo de la mine,

Țin nucile în casă, ca pe un lucru sfânt
Voi merge, nu voi merge să cauți loc de nuc?

 Alec G. Croitoru

Or face haz văzându-mă săpând,
Mă duc, afară-i iarnă, nu mă duc....

Piatra

Brăcuși
trecea pe drum
supărat
că lovise
o piatră.
Și piatra ridicându-se,
L-a însoțit toată viața.

Poezie de final

Iar mâine, de nu voi mai fi
vorba-mi și plânsul
Coclauri,
Acolo în liniști răzând...

În ghindă, în struguri, în floare de sori
Vă veți prinde cu mine
Cinsti-vom
Bății de lumini fulgerând printre nori.
Și vom trăi.

*Poezii culese de regizorul ilfovean Victor Colonelu
din volumul „De dragoste”, apărut la
Editura Eminescu, București, anul 2000. ■*

„ROMÂNIA - ÎN TOP“

O carte prin care conf. univ. dr. George V. Grigore onorează ce are mai bun România

 Cristina ANGHELUȚĂ

Pornind de la un articol din presa americană („Este România cea mai frumoasă țară a Europei? Chiar ar putea fi!”), autorul George V. Grigore a pornit în anul Marelui Centenar al Unirii de la 1 Decembrie 1918 un demers de prezentare a recordurilor românești. Avem aici Canalului Dunăre - Marea Neagră, unul din cele mai importante canale navigabile din lume, Casa Poporului - de trei ori în Cartea Recordurilor, Catedrala Mântuirii Neamului Românesc - una din cele mai mari din Europa, Clisura Dunării - cel mai frumos defileu din Europa, Delta Dunării, Salina Turda - cel mai frumos obiectiv subteran din lume, unicul Hotel de Gheață din sud-estul Europei, singurul Cimitir „Vesel” din lume la Săpânța, Cea mai înaltă cruce din lume amplasată pe un vârf montan - Crucea Eroilor Neamului de pe Caraiman, Cea mai mare statuie de piatră din Europa (Statuia Regelui Decabal din Cazanele Dunării), Transfăgărașanul, Mănăstirea Voroneț, Muzeul Aurului de la Brad, cele mai vechi urme de pași umani, cea mai veche relicvă de Homo Sapiens din Europa (40.000 de ani), cele mai vechi picturi rupestre din Europa Centrală, cea mai veche așezare umană din Europa (Schela Cladovei), ceramica de Cucuteni, Tăblițele de la Tărtăria. Avem personalități (academicieni, artiști, sportivi, inventatori), dar și români de Premiul Nobel.

„Pentru toți și toate acestea, am scris această carte. Așa putem onora această țară, așa putem prezenta ce are mai bun România noastră dragă, cu care ne mândrim”, ne spune autorul. Să căutăm să ne apropiem aceste informații care vorbesc despre România și despre românii de pretutindeni.

„România - în Top“

de George V. GRIGORE

Introducere

Această carte este un sincer semn de iubire adus patriei mele dragi România, care sărbătorește 100 de ani de la Marea Unire din 1 decembrie 1918. ROMÂNIA. O țară. Destul de mică pentru o lume atât de mare și totuși... Teritoriul acesta sfânt are aproape toate formele de relief posibile, aproape toate speciile de animale și plante specifice emisferei nordice planetare, are ape curgătoare de la firișoarele de argint ale izvoarelor montane, până la maestatea fluvială a Dunării, ce ne oferă și o minunată și unică deltă, în drumul sau spre Marea Neagră. Are patru anotimpuri, are păduri sălbatice, are munți înalți, are câmpii întinse și dealuri molcome.

Are sare, fier, cărbune, petrol, gaze și aur... Câte ceva din toate... Este un adevărat mic paradis terestru. Nu știu dacă mai există așa o armonie într-o așa de mică suprafață terestră. La numărul de populație pe care îl avem, aici s-au născut desule personalități: se pare că este un loc sfânt. Datorită a tot ceea ce poate influența generațiile care se nasc - raze cosmice, vieți anterioare, influențe spirituale - aici încă vin din zărilor albastrii ale Celuilalt Tărâm spirite ce se doresc reîncarnate și care aleg acest pământ al Grădinii Maicii Domnului... Dar, tot așa cum unii alesi vin aici spre a confirma un mod de Viață simplu și posibil și din partea cealaltă a Forței răspunsul este pe măsură. Aici, la noi, se întâlnesc și forțele cosmice albe, dar și cele negre, așa cum era în glumă cu ciobanul ce avea în turma sa oi albe... dar și oi negre. Și totuși, așa cum este, România este minunată și este ȚARA MEA! ■

La mulți ani Teatrului de Comedie!

La 5 ianuarie 2019, foaierul Sălii „Radu Beligan” a Teatrului de Comedie din București era plin de personalități ale vieții artistice și culturale și asta pentru că a fost o seară de gală, o seară în care Teatrul de Comedie a sărbătorit 58 de ani de la înființare. Au fost omagiați marii actori ai acestui teatru, Virginia Mirea și Vladimir Găitan, artiști care au contribuit constant la notorietatea acestei instituții de cultură. În cadrul evenimentului, au fost prezentate, în premieră, două filme documentare dedicate lor, iar seara s-a încheiat cu un concert extraordinar susținut de Alexandru Tomescu, care ne-a încântat cu celebrul său instrument „Stradivarius Elder-Voicu”. La 5 ianuarie 1961, odată cu premiera spectacolului

„Celebrul 702”, de Alexandru Mirodan, în regia lui Moni Gherlter, se „năștea” Teatrul de Comedie. Aflat în clădirea mai vechiului teatru Alhambra-Excelsior, Teatrul de Comedie, sub directoratele lui Radu Beligan, Lucian Giurchescu, Valentin Plătăreanu, Silviu Stănculescu, Vladimir Găitan, Dan Vasiliu și George Mihăiță, a cunoscut ani de glorie, atât pe plan național, cât și internațional, distingându-se prin curaj, inovație și calitate. De data acesta, colectivul de actori ai Teatrului de Comedie a sărbătorit alături de prieteni și familii, iar bucuria a fost la ea acasă. Ne alăturăm și noi celor prezenți și urăm: La mulți ani Comediei Românești! La mulți ani Teatrului de Comedie! ■

 George V. GRIGORE

FILE DE ISTORIE. Evenimentul lunii ianuarie

Discursul lui Mihail Kogălniceanu cu prilejul alegerii lui Al. I. Cuza ca domn al Moldovei „O Doamne! Mare și frumoasă îți este misiunea!”

Cu prilejul alegerii lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei, la 5 ianuarie 1859, Mihail Kogălniceanu a ținut următorul discurs:

„După 154 ani de dureri, de umiliri și de degradare națională, Moldova a reintrat în vechiul ei drept, consfințit prin capitulațiile sale, dreptul de a-și alege pe capul său, pe Domn. Prin înălțarea ta pe tronul lui Ștefan cel Mare, s-a înălțat însăși naționalitatea română... Alegându-te pe tine Domn în țara noastră, am voit să arătăm lumii ceea ce toată țara dorește: la legi noi oameni noi.

O Doamne! Mare și frumoasă îți este misiunea. Constituția din 7 (19) august ne însemnează o epocă nouă și Măria ta ești chemat s-o deschizi! Fii dar omul epocii; fă ca legea să înlocuiască arbitrarul; fă ca legea să fie tare, iar tu, Măria ta, ca Domn fii bun, fii blând; fii bun mai ales cu acei pentru care mai toți Domnii trecuți au fost nepăsători sau răi... Fă, dar, ca domnia ta să fie cu totul de pace și de dreptate; împacă patimile și urile dintre noi și reintrodu în mijlocul nostru strămoșească frăție. Fii simplu, Măria ta, fii bun, fii Domn cetățean; urechea ta fie pururea deschisă la adevăr și închisă la minciuni și la lingușire. Porți un frumos și scump nume, numele lui Alexandru cel Bun. Să trăiești dar mulți ani, o Doamne! ca prin dreptatea Europei, prin desvoltarea instituțiilor noastre, prin simțămintele tale patriotice să mai putem ajunge la acele timpuri glorioase ale nației noastre, când Alexandru cel Bun zicea ambasadiorilor din Bizanț că România nu are ocrotitor decât pe Dumnezeu și sabia sa. Să trăiești, Măria ta!”

sursa: I. Lupaș, Istoria unirii românilor, Fundația culturală regală „Principele Carol”, București, 1937

Zece lucruri pe care trebuie să le ținem minte despre Mica Unire din 24 ianuarie 1859

Mica Unire a avut loc la jumătatea secolului al XIX-lea și a însemnat unirea Moldovei cu Țara Românească. Unirea Principatelor este unul dintre evenimentele de referință în istoria României și este legată de numele lui Alexandru Ioan Cuza. Aceasta a fost posibilă după numirea lui Cuza ca domnitor al ambelor principate. În Moldova a fost ales la 5 ianuarie și în Țara Românească la 24 ianuarie 1859. Alexandru Ioan Cuza a fost părcălab de Galați, în timpul lui Grigore Ghica. În urma adunărilor ad-hoc din Moldova și a falsificării acestora, Cuza va renunța la funcție. Demersurile pentru înfipturirea unirii începuseră încă din 1848. În acest an, domnitorul Moldovei, Mihail Sturdza, și domnitorul Țării Românești, Gheorghe Bibescu, au creat o punte culturală și economică între cele două principate. Iar rezultatul politicii lor interne a fost uniunea vamală dintre cele două.

Sfârșitul Războiului Crimeii a creat un context european favorabil pentru evenimentul ce se pregătea în Principatele Române. Datorită semnării Tratatului de la Paris, românii au obținut ajutorul britanicilor și francezilor. Tot acum era momentul câștigării independenței față de Imperiul Țarist și cel Otoman.

În timpul domniei lui Cuza s-au pus bazele Romaniei moderne

Înalta Poartă, dar și Austria considerau alegerea aceluiași domnitor, în ambele principate, ca o încălcare a Convenției de la Paris. Însă, în actul oficial nu era menționat faptul că domnitorul ales nu poate îndeplini aceeași funcție, atât în Moldova, cât și în Țara Românească. În cei șapte ani de domnie, Alexandru Ioan Cuza a pus bazele României moderne. A fost creat primul guvern sub conducerea lui Mihail Kogălniceanu. Au fost concepute Codul Civil și Codul Penal, după model francez. S-a dat legea învățământului primar obligatoriu. S-au înființat și primele universități din țară, cea de la Iași care azi îi poartă numele - 1860 - și Universitatea București - 1864. Alături de Kogălniceanu vor fi inițiate o serie de reforme: electorală, agrară, a justiției, a învățământului și secularizarea averilor mănăstirești.

La 5 octombrie 1864 va fi înființată Școala Națională de Arte Frumoase de la București, condusă de pictorul Theodor Aman. Sub domnia lui Cuza va fi construită prima linie ferată, pe ruta București - Filaret - Giurgiu. Linia avea 70 de kilometri și era construită de compania engleză Barkley-Stanisforth, inaugurată la 19/31 octombrie 1869 de regele Carol I. În 1870 calea de acces către Dunăre a fost prelungită cu alți 2,6 kilometri. Nu în ultimul rând, Cuza crease premisele pentru redactarea la 1 iulie 1866 a primei Constiuții a României.

sursa: Momenteistorice.ro

La Dobroești, colinde și colindători de nota 10

Emoțiile au fost la ele acasă acum, la prima ediție a Concursului local intitulat „Colinde, colinde“, organizat la 12 decembrie trecut, la Campusul școlar Fundeni - Dobroești, unde zeci de copilași de la grădinițele și școlile primare din Dobroești, Fundeni, Brănești și Pantelimon au încântat profesorii, și mai ales juriul, cu talentul și implicarea lor.

La orele 9.00-9.45 a avut loc primirea invitaților. În calitate de inițitoare a acestui concurs de colinde, Elena Luminița Pop, educatoare la Grădinița nr. 2 Fundeni-Dobroești, a declarat: „Împreună cu Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni Dobroești a fost inițiat primul concurs de colinde, intitulat *Colinde, colinde*, prin care ne-am dorit să valorificăm tradițiile și obiceiurile populare, să le transmitem următoarelor generații valori de necontestat ale poporului român. Au participat două categorii de copii: preșcolari, de la grădinițele din localitate și din Brănești, atât de la cele de stat, cât și de la cele private, iar la a doua categorie au participat copii de la învățământul primar din școlile nr. 1 Dobroești și nr. 2 Fundeni - Dobroești, precum și invitați de la Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon. Fiind prima ediție a concursului, la nivel local, au participat majoritatea unităților școlare din localitate. Ne propunem ca pe viitor concursul să aibă

loc la nivel județean“.

Comisia de organizare a Concursului local „Colinde, colinde“ - Ediția I - 12 decembrie 2018, a fost formată din Claudia Stupineanu, director la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești, Elena Luminița Pop, inițiatorul proiectului, Aura Radu, Nicușor Preda, Liliana Ioan, Gina Voicu, Mădălina Dumitrașcu, Raluca Pîrjol, Niculina Nedelea și Marilena Zeldea.

În segmentul temporal 10.00-10.30 a avut loc susținerea programului artistic de către grupurile de colindători preșcolari („*Brosuțele vesele*“ - Grădinița particulară „Kermit“ - Dobroești,

„*Colindătorii*“ de la Grădinița „Rița Gărgărița“ - Brănești, „*Fulgi de nea*“ de la Grădinița nr.1 Dobroești; „*Florile dalbe*“ de la Grădinița nr. 2 - Fundeni-Dobroești; „*Micii românași*“ de la Grădinița nr. 3 Fundeni - Dobroești; „*Ceterașul*“ de la Grădinița nr. 3 Fundeni - Dobroești). La ora 10.30 a început jurizarea formațiunilor participante în concurs de către comisia de jurizare.

Juriul concursului a fost format din Alexandrina Niță, președinte, directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Marius Ovidiu Sebe, metodist al Casei Corpului Didactic Ilfov - Brănești, George Georgescu, consilier județean, Ștefan Condu, primarul comunei Dobroești, Constantin Herle, reprezentant al Consiliului Local Dobroești, Claudia Stupineanu, director al Școlii Gimnaziale nr. 2 Fundeni-Dobroești, educatoarea Elena Luminița Pop, inițiatorul concursului, Gina Voicu, institutor de muzică și Ionela Gheorghe, reprezentant al părinților. Aceștia au urmărit spre a puncta calitățile vocale, linia melodică, originalitatea și autenticitatea colindelor, autenticitatea costumelor,

dar și respectarea ritmului muzical al colindelor interpretate. Atenți la linia melodică, dar și la versurile strămoșești, spectatorii și membrii juriului au ascultat atenți colinde precum „Moș Crăciun“, „O ce veste minunată!“, „Domn, Domn să-nălțăm!“, „Iată, vin colindătorii!“, „Florile-s dalbe!“, „Moș Crăciun cu plete dalbe“, „Steaua sus răsare!“, „Zurgălăi, zurgălăi!“ și multe altele. Acestea au făcut să răsunе de emoții sala de spectacole.

Cei mai buni dintre cei buni

Chiar dacă unii dintre micii artiști s-au dovedit a fi mai timizi, concursul a mers foarte bine, iar juriului i-a fost destul de greu să decidă câștigătorii. S-au premiat formațiile artistice de preșcolari înscrise în concurs, s-au înmânat și diplome, dar și adeverințe de participare cadrelor didactice. După o binemeritată pauză „de cafea“, după ora 11.00 a început susținerea programului artistic de către grupurile de colindători școlari („*Mugurașii*“ de la Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon; „*Izvorașul*“ de la Școala Gimnazială nr. 1 Dobroești; „*Îngerașii veseli*“ de la Școala Gimnazială nr. 1 Dobroești; „*Crăciunițele*“ de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești; „*Zurgălăi*“ de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești; „*Țărâncuțele*“ de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești) și susținerea programului artistic de către invitați („*Năzdrăvanii*“, corul claselor V-VIII, de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești). A urmat jurizarea și premiarea participanților. Trofeul concursului a fost obținut de trupa „*Izvorașul*“, câștigătorii fiind premiați de primarul Ștefan Condu. „Copii, ați fost minunați! Meritați pe deplin nota 10 și cadourile pe care le-ați primit, dar vreau să dau și eu un 10 unei echipe deosebite conduse de doamna Claudia Stupineanu, în calitate de director al Școlii gimnaziale nr. 2 Fundeni-Dobroești și educatorilor. O școală nouă cu o echipă nouă. Aici s-a văzut inițiativa și s-a punctat foarte bine acest moment“, a precizat primarul. Pe lângă diplomele primite de cei mai buni dintre cei buni, toți participanții s-au putut bucura de cadourile aduse de Moș Crăciun. Felicitând organizatorii acestui eveniment, așteptăm cu nerăbdare cea de a doua ediție a concursului de colinde de la Dobroești. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Festival de colinde ilfovene
„O veste minunată!”
 miercuri, 19 decembrie 2018,
 începând cu ora 13.00,
 la Căminul Cultural Brănești.

Casa Corpului Didactic Ilfov,
 în parteneriat cu
 Consiliul Județean Ilfov
 prin
 Centrul Județean pentru
 Conservarea și Promovarea
 Culturii Tradiționale Ilfov,
 vă invită să participați la cea
 de-a IX-a ediție a Festivalului
 de colinde ilfovene intitulat
 „O veste minunată!”.

Festivalul se adresează celor mai reprezentative grupuri de
 colindători ale cadrelor didactice și ale elevilor din unitățile de învățământ.
 Inscriserile se fac până în data de 17 decembrie, la coordonatorul
 activității: prof. metodist Marius Ovidiu Sebe (mariussebe@yahoo.com),
 cu precizarea: denumirea ansamblului, numărul de participanți, școala de
 proveniență, durata, denumirea colindelor și date contact profesor
 coordonator.
 Vă așteptăm cu drag!

La 19 decembrie 2018, începând cu orele 13.00, la Căminul Cultural din comuna Brănești, Casa Corpului Didactic Ilfov, în parteneriat cu Consiliul Județean Ilfov prin Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, au organizat cea de a IX-a ediție a Festivalului de colinde ilfovene intitulat „O veste minunată!” Evenimentul s-a adresat celor mai reprezentative grupuri de colindători ale cadrelor didactice și ale elevilor din unitățile de învățământ. Coordonatorul acestei activități a fost, ca întotdeauna, profesorul metodist Marius Ovidiu Sebe. După un cuvânt de deschidere și urări de bun venit, adresate

tuturor celor prezenți la Căminul Cultural din Brănești de către partenerii festivalului (trimiși ai Moșului), de către directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Alexandrina Niță, au urmat cei de la Asociația Română pentru Patrimoniu „Artur Silvestri”, reprezentați de scriitoarea Mariana

„O veste minunată!” la Brănești

Brăescu Silvestri, președinte al asociației, care a făcut o donație de carte tuturor colindătorilor și a vorbit despre Artur Silvestri - important scriitor, editor, fondator de asociații culturale. În așteptarea înfrigurată a spectatorilor au urmat pe scenă primele grupuri de colindători ilfoveni, respectiv cei de la „Rița Gărgărița” din Brănești (15-25 copii, coordonați de profesorii Elena Bonciu, Valentina Radu, Ilona Boata și Mariana Drumea). Apoi, în ordinea anunțată, au mai fost Grupul vocal-instrumental „Mlădițe” (Școala Gimnazială nr. 3 Bălăceanca - Cernica, reprezentat de 17 elevi de

gimnaziu, coordonați de profesorul Gherghina Oprea, Grupul vocal „Andante” (17 elevi gimnaziu, Școala Gimnazială nr.1 Cernica, coordonator profesorul Gherghina Oprea), Grupul folcloric „Mugurașii” (12 elevi clasele I - IV, îndrumător profesorul Loredana Maican, Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon), Grupul de colindători al Școlii nr. 1 Brănești (clasa a IV-a, învățătoare Georgeta Ungurenci. 18 elevi clasa a IV-a), Grupul „Folk for Kids” de la Școala Gimnazială nr. 2 Bufta (21 elevi primar - gimnaziu, coordonator profesorul Sorin Marcu), Corul „Simfonia” al Școlii Gimnaziale nr. 1 Afumați (31 de elevi gimnaziu, profesor coordonator Adelina Moț), Corul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfânta Filoftea” (38 elevi liceu, profesor dirijor Ana Maria Catrina (Monahia Anisia), „Corală Cornețenii” a Centrului Cultural Cornetu (30 elevi din învățământul primar, coordonator directorul Centrului Cultural Cornetu, profesorul Marius Crucianu), „Grupul de Obiceiuri Tradiționale

Cornetu” (15 elevi gimnaziu și adulți instrumentiști: Sandu Petru, Florin Colcovă, Angelică Cosailă, Ionuț Colcovă, Mihai Zamfir - programul a cuprins „Plugușorul” și „Capra și Ursul”, coordonator directorul Centrului Cultural Cornetu, profesorul Marius Crucianu), Cercul de tradiții „Șezătoarea Sânzienelor” (nouă elevi din învățământul primar, coordonator profesorul primar Daniela Dragne, Liceul Teoretic „Radu Popescu”, din Popești-Leordeni), Grupul „Kitarrino”, Școala nr. 1 Brănești (30 elevi gimnaziu, coordonator profesorul Iustina-Daniela Ilie), Grupul „Steluțe”, de la Liceul Teoretic „Traian Lalescu” din Brănești (15 elevi liceu, coordonator profesorul Iustina-Daniela Ilie). Au participat, așadar, aproape 300 de elevi. După aceste grupuri, înscrise în concurs, a urmat momentul angajaților CCD Ilfov, respectiv Daria-Andreea Sebe (grupa mijlocie la Grădinița Afumați, cântând „Moș Crăciun cu plete dalbe”, și momentul coregrafic „Gingal Bells”), Florisia Petrescu (clasa a IV-a, Liceul Teoretic „Traian Lalescu” Brănești, moment coregrafic „Dans de Crăciuniță”), Silvia Costache (clasa a XI-a, Liceul Teoretic „Traian Lalescu” Brănești, Colind de Crăciun), Matei Olteanu (clasa a III-a) și Adina Olteanu (clasa a IV-a,

Liceul Teoretic „Traian Lalescu” Brănești, cu un „Colind de Crăciun”) și profesorul metodist Simona Luca, cu un program de „Colinde de Crăciun”.

După jurizare s-au acordat premii constând în albume de artă și calendare, oferite de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Într-o atmosferă sărbătorească, toți participanții au aplaudat în încheiere inițiativa și buna organizare a conducerii Căminului Cultural din comuna Brănești, a Casei Corpului Didactic Ilfov și partenerului oficial, respectiv Consiliul Județean Ilfov prin Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, coordonat de directorul Alexandrina Niță. ■

Excelență pentru Liceul „Cezar Nicolau” din Brănești

Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau” din Brănești a primit „Premiul de Excelență pentru promovarea spiritului și valorilor europene” din partea Institutului European din România (IER). Premiul este încununarea muncii ambasadorilor juniori și seniori din Brănești la Parlamentul European, dar și a tuturor activităților și proiectelor desfășurate la „Cezar Nicolau”, majoritatea cu fonduri europene. IER funcționează sub autoritatea Guvernului și în coordonarea Ministerului Afacerilor Externe și sprijină, prin activitățile desfășurate, formularea și aplicarea politicilor Executivului care decurg din statutul României de stat membru al Uniunii Europene. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

„Moș Nicolae la Cornetu“, un spectacol de excepție

colonel în rezervă, profesor **Marius CRUCIANU**

La 7 decembrie 2018, la sala de spectacole a Centrului Cultural Cornetu s-a desfășurat un spectacol sub denumirea „Moș Nicolae la Cornetu“, unde au fost evidențiate câteva aspecte importante pentru această comunitate. Astfel a fost prezentat colectivul profesoral care îndrumă cursanții claselor și atelierelor din cadrul Centrului. Apoi au urcat pe scenă și au performat toți elevii și cursanții Centrului pentru a demonstra câte cunoștințe și abilități și-au însușit pe o perioadă de două luni de când au început cursurile la Centrul Cultural Cornetu și au fost premiați, primind pachete de la Moș Nicolae, toți copiii care au performat pe scenă sau au fost în sală și au urmărit spectacolul. În formula actuală, colectivul de profesori își desfășoară activitatea începând cu 1 octombrie 2018.

Activitatea centrului acoperă 13 discipline: Cor canto - profesor Marius Crucianu; Chitară - profesor Marius Crucianu; Pian - profesor Ștefan Ciobanu; Percuție (tobe) - profesor Ștefan Ciobanu; Pictură - profesor Alexandru Ionescu; Vioară - profesor Alexandru Ionescu; Canto muzică ușoară - profesor Camelia Ciobanu; Canto muzică populară - profesor

Camelia Ciobanu; Balet - dans modern - coregraf Olimpia Cheța; Dansuri populare - coregraf Florin Dobre; Artă fotografică - profesor Dana Popescu; Sculptură, modelaj în lut - profesor Traian Marcu; Teatru - actrița Monica Davidescu.

În deschiderea spectacolului, Corala Cornețenii a susținut un minirecital de cântece patriotice și populare românești (la pian, profesor Ștefan Ciobanu - dirijor, colonel în rezervă profesor Marius Crucianu). În continuare s-a putut viziona piesa de teatru „România la Aniversare“ susținută de elevii Școlii gimnaziale nr. 1 Cornetu (coordonatori profesorii Ileana Velicu și Ileana Giba). A urmat „Testamentul Reginei Maria“, în interpretarea elevei Daria Turtă, clasa VI-a la Școala gimnazială nr. 1 Cornetu (coordonatori profesorii Ileana Velicu și Ileana Giba). A urmat „Toca-toca“, un

moment de dans modern prezentat de grupa A (coordonator coregraf Olimpia Cheța).

Apoi melodia „Cine m-a făcut om mare“, în interpretarea elevei Erica Pocora, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu, a însuflețit întreaga sală de spectacol. Apoi „Jingle bells“, interpretat la pian de Gabriel David Sitan, de la clasa profesorului Ștefan Ciobanu, a ridicat ștacheta evenimentului. Apoi Roxana Nicoleta Marin, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu a interpretat melodia „Lucru mare-i omenia“.

Trecând la registrul clasic cu „Menuet“ de Mozart, interpretat la vioară de Andrei Cristian Stoica și Luca Cristian Taraș, de la clasa profesorului Alexandru Ionescu, s-a pregătit așteptarea pentru momentul următor: „Swing“ sau dans de caracter, prezentat de grupa B (coordonator coregraf Olimpia Cheța). Ne-a explicat cântând ce este „Matematica“ Giulia Hoporteanu, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu, apoi într-o explozie de sunete a urmat „Oda bucuriei“, interpretată la pian de Anastasia Ioana Florea, de la clasa profesorului Ștefan Ciobanu, care a și acompaniat-o. De la clasa profesorului Camelia Ciobanu a

urcat pe scenă Mihaela Beatrice Ilie, cu melodia „Generația Z“. În aplauzele spectatorilor, „Grupa a 2-a“ de la clasa de chitară a profesorului Marius Crucianu, a prezentat piesa „Când s-o împărțit norocu“, a lui Ducu Bertzi. Apoi, la pian Eduard Șchiopu, de la clasa profesorului Ștefan Ciobanu a cântat „Sus la deal și jos la vale“.

Ca o răcoritoare binevenită a fost melodia „O portocală“, în interpretarea Valentinei Cristina Chiribou, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu, urmată de „Cântec de primăvară“, în interpretarea la pian a lui Mihai Cătălin Cojocaru, de la clasa profesorului Ștefan Ciobanu. Un moment eferescent a fost acela al apariției pe scena de spectacol a „Ansamblului de Dansuri Populare Cornețenii“, care a prezentat „Ciuleandra“ și „Horă din Moldova“ (coordonator coregraf Florin Dobre). Pentru a completa surpriza serii, s-a cântat „Vine Moș Nicolae“, în interpretarea Georgianeii Maria Ene și Alexiei Dedu, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu. Au urmat Grupele a 3-a și a 4-a de la clasa de chitară a profesorului Marius Crucianu, care au prezentat piesa folk „Decembre“ a lui Nicu Alifantis.

Apoi un „Menuet în sol major“, de Christian Petzold, a fost interpretat la pian de Elena Antonia Bordeianu, de la clasa profesorului Ștefan Ciobanu. „Acasă la noi“ ne-a invitat, amabil, Ramona Mihaela Petre, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu. Pe ritmuri rock Elena Antonia Bordeianu și Eduard Ștefan Bria au interpretat „We will rock you“ (la tobe David Traian, Alexandru Taraș și Eduard Șchiopu) și Corala Cornețenii. Apoi a venit Moș Nicolae odată cu Andrei Tudose, de la clasa profesorului Camelia Ciobanu, dar și Corala Cornețenii.

În încheierea spectacolului, Corala Cornețenii a susținut un minirecital de cântece de muzică ușoară (solistă Elena Antonia Bordeianu, la pian profesor Ștefan Ciobanu, dirijor Marius Crucianu).

Publicul a aplaudat îndelung atât pe tinerii interpreți, cât și profesorii coordonatori, atât pentru inițiativa de a organiza aceste cursuri, cât și pentru minunatul spectacol de Moș Nicolae. ■

George V. GRIGORE

Un extraordinar „REGAL VIENEZ” la Cinema Pro

Seara zilei de 13 decembrie 2018 a fost, pentru o bună parte dintre noi și dintre invitații noștri, o seară a amintirilor și a artelor îngemănate care s-au întrecut pe sine într-un regal unic. Pașii ne-au condus către spațioasa și fastuoasa sală a Cinema Pro, aflată pe Bulevardul I. C. Brătianu, din

București, care purta pe frontispiciu un anunț mareț: „Concert vocal-simfonic Regal Vinez”.

Într-adevăr, Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, a invitat personalitățile de marcă ale județului și elevii premianți de peste an, la acest spectacol - reverie, ca în pragul Sfințelor Sărbători de Crăciun să ne bucurăm împreună de acest concert extraordinar oferit de Orchestra Națională Electrecord. Căldura cu care ne-au întâmpinat directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Alexandrina Niță, și a sa echipă de consilieri, a făcut ca de la început să simțim vibrația care parcă rezona în sala de spectacol după repetițiile care au avut loc aici anterior.

Programul, care a început la orele 19.00, a fost susținut de o orchestră simfonică alcătuită din 50 de membri instrumentiști și doi renumiți dirijori (Alexandru Ilie și Florin Ciofică), cu intervențiile artistice ale unor dansatori profesioniști (Trupa de balet a Liceului de Coregrafie „Floria Capsali”) și doi

minunați soliști de operă (soprana Oana Maria Șerban și tenorul Alexandru Constantin).

Ne-a însoțit pe întreg parcursul spectacular, cu prezentările sale și intervențiile de bun gust, actrița Oana Tofan.

Cei peste 400 de spectatori s-au putut bucura și de proiecția pe fundalul scenei a chipurilor personalităților istorice care au contribuit la înfăptuirea Marii Uniri, într-o selecție realizată de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov.

În programul care s-a derulat pe parcursul a peste două ore au fost interpretate opere specifice marilor orchestre vieneze, aparținând unor compozitori universal consacrați, precum Johan Strauss, Johannes Brahms, Franz von Suppe, Pietro Mascagni și mulți alții. Aplauzele nesfârșite de la final au confirmat valoarea creațiilor interpretate de artiști, dar și plăcuta surpriză pe care au avut-o spectatorii care au fredonat împreună cu orchestra și soliștii nemuritoarele opere vieneze. ■

Domeniul Știrbey din Buftea, o oază de liniște

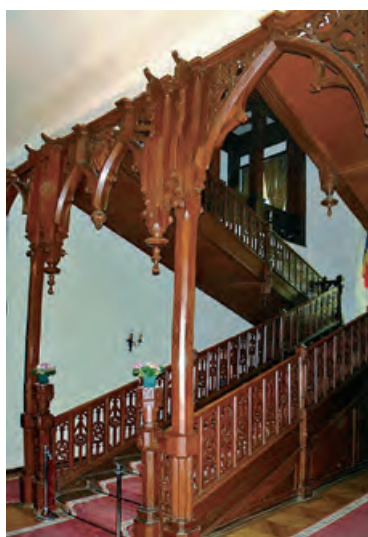
George V. GRIGORE

Când fugim din București căutăm iarbă verde, aer curat și liniște. Toate acestea le putem găsi la Domeniul Știrbey din Buftea. După 30 de minute de mers, întâlnim un loc liniștit, cu o atmosferă plăcută și relaxantă. Este liniște, soare, iar părinții cu copii se pot plimba pe aleile de lângă palat sau prin pădure. Pe acest domeniu putem admira Palatul Știrbey, construit între anii 1855-1864 de Barbu Dimitrie Știrbey, domnul Țării Românești în perioadele iunie 1849 - 29 octombrie 1853 și 5 octombrie 1854 - 25 iunie 1856. Forma palatului a fost gândită ca o culă, prevăzută cu două tuneluri de ieșire în caz de primejdie. Urmașii săi au mai adăugat două etaje și i-au adus o serie de modificări importante, în ton cu moda arhitectonică a anilor - stilul Tudor. Palatul a fost terminat de fiul său, Alexandru B. Știrbey, în 1863. Palatul a fost construit după planurile arhitectului Joseph Hartl, lucrările fiind supervizate de Michel Sanjouand, care construisese și Palatul Știrbey de pe Calea Victoriei din București.

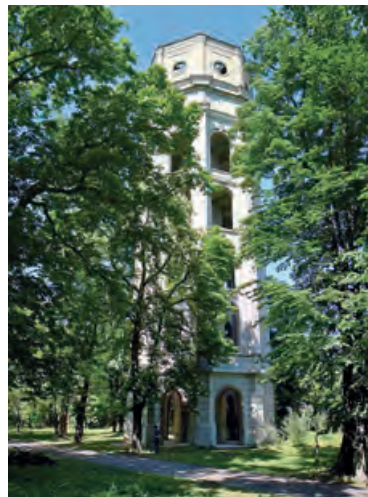
În 1916, în timpul Primului Război Mondial, palatul a fost loc de refugiu pentru regina Maria, împreună cu cinci dintre cei șase copii ai săi. Acestea îi plăcea să călătorească în pădurea domeniului și să se plimbe cu copiii în parcul de aici. În 1917, palatul a fost rechiziționat de armata germană, iar aici și-a stabilit locuința mareșalul August von Mackensen. Tot aici a fost negociată pacea cu Puterile Centrale (Pacea de la Buftea), semnată la 5/18 martie 1918, prin care România pierdea Dobrogea și versanții Carpaților. Clădirea a fost

mărită treptat de-a lungul timpului, ultima extindere având loc după Primul Război Mondial. Într-o fotografie din 1920 se vede cum ultimul nivel al părții dinspre sud-est a fost completat cu noi spații de locuit, rezultând în final numărul actual de camere. La parter, de o parte și de alta a unui vestibul legat de scara principală din lemn erau dispuse sălile de recepție, sufrageria, salonul mare, biblioteca și salonul de muzică. La primul etaj erau camerele stăpânilor, iar la etajul al doilea camerele invitaților și ale personalului superior. Bucătăria se afla la demisol. La sfârșitul anului 1957, parcul domeniului, cu o suprafață de 30 ha, cu arbori seculari, dar și palatul, au devenit proprietatea guvernului și a Comitetului Central al PCR. În anii 1958 - 1959 au avut loc lucrări de reparații, refaceri și restaurări ale diferitelor elemente ale fațadelor și ale interioarelor palatului, realizate după proiectul arhitecților Robert Voll și Agripa Popescu.

Încăperile palatului sunt pline de istorie, cu mobilier din vremuri apuse

Proprietatea, care a aparținut familiei princiare Știrbey, cuprindea, așadar, Palatul Știrbey, structurat pe patru niveluri (D+P+2E), cu o suprafață construită de 2.000 mp, repartizați în mod egal, compus din 7 apartamente, 2 camere duble și 2 săli de conferință. Lângă palat se găsesc capela, serele domnești, turnul de acces, turnul de apă și Palatul Mic (o construcție de 300 mp), care adăpostește 6 camere și alte anexe), pădure și Lacul Buftea. Imediat după alungarea tuturor celor din neamul Știrbey din țară, odată cu venirea comuniștilor la putere, palatul a găzduit o parte a Institutului de Geriatrie „Ana Aslan”, servind și ca depozit de vinuri și casă de oaspeți. În 1990, Guvernul a hotărât ca domeniul, inclusiv mijloacele fixe și obiectele de inventar aferente, să fie administrate de Ministerul Culturii, iar din 2000 complexul a fost deschis publicului. În 2006, domeniul a fost retrocedat moștenitorilor familiei prințului Știrbey, printr-o decizie a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, peste două treimi din domeniul public care aparținea Primăriei Buftea, printre care și Palatul Știrbey, au trecut în proprietatea moștenitorilor,

iar palatul a fost închis pentru public. Ministerul Culturii și Cultelor a analizat posibilitatea cumpărării Palatului Știrbey, însă prețul solicitat de proprietari a fost considerat mare. În 2007, palatul a fost vândut, cumpărătorii amenajând în clădire un restaurant și spații de cazare.

Alături de palat, între anii 1850-1890 a fost construită capela familiei, în stil neogotic, după proiectul arhitectului austriac Theophil von Hansen, de origine daneză, cu altar și grozniță, în care se găsesc mormintele domnitorului Barbu Dimitrie Știrbey Voievod, al prințului Barbu Alexandru Știrbey și ale rudelor acestora. Din pictura executată în 1890 de Gheorghe Tattarescu, rudă cu familia Știrbeilor, au mai rămas doar fragmente din „Maica Domnului cu Iisus în brațe”, restul picturilor și textul „Acest sfânt lăcaș fondat de Vodă Barbu Știrbey și soția sa Elisaveta s-a terminat de fiul lor Alexandru Barbu Știrbey în anul 1890”, fiind pierdute. Castelul de apă, care se află în partea de nord-est a parcului, a fost realizat în anii 1920,

după proiectele arhitectului Anghel Saligny, pentru înmagazinarea apei necesare domeniului familiei Știrbey. Castelul are o arhitectură specifică vremii sale, fiind decorat cu elemente clasicizante, care fac dintr-o construcție cu funcțiune strict utilitară, un obiect de interes arhitectural.

Lacul artificial din parc adăpostește rațe, gâște și lebede. Podul care trece peste lac este o „moștenire” lăsată de o echipa de filmare engleză, care a turnat cu ani în urmă un film folosind lacul ca decor. Ca fapte diverse legate de domeniu, putem menționa că Mihail Sadoveanu venea aici deseori să pescuiască, iar Nikita Sergheevici Hrușciiov a stat aici în timpul vizitei de 6 zile, începută la 26 octombrie 1959, când s-a luat decizia retragerii trupelor sovietice din România. Alte figuri importante pentru România modernă au fost adesea oaspeți ai Domeniului Știrbey, începând cu regina Maria, care a petrecut mult timp aici. În anul 2007, Domeniul Știrbey a fost redeschis publicului și poate fi vizitat în intervalul orar 10.00-23.00, cu excepția zilei de marți. Când vremea este frumoasă, este locul ideal pentru un picnic, dar puteți să vă plimbați și cu bicicleta, sau rolele, să jucați badminton, să citiți sau să vă plimbați. Încăperile palatului sunt pline de istorie, cu mobilier din vremuri apuse. Mai trebuie să știți că pe Domeniul Știrbey se poate mânca la restaurant sau pe terasa palatului. Asta dacă nu sunt programate evenimente private. ■

George V. GRIGORE

Teatrul Național București a găzduit Expoziția „Icoana - credință și tradiție”, la a IV-a ediție

Printre lucrări s-au aflat și cele selectate de la Școala Gimnazială „Ion Vișoiu” din Chitila, unde se află un talentat cerc de elevi pictori coordonați de profesorul Mariana Badea, colaborator al Centrului Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov

La 14 decembrie 2018, a avut loc, în Foaierul Media (aripa Intercontinental) a Teatrului Național „I. L. Caragiale” din București, vernisajul expoziției naționale „Icoana - credință și tradiție” (icoane pe sticlă și pe lemn), organizată de Institutul Național al Patrimoniului, instituție din subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale (MCIN), în parteneriat cu Naționalul bucureștean. Proiectul, aflat la cea de a IV-a ediție, este cuprins în programul național multianual de *Revigorare a meșteșugurilor tradiționale și promovare a creativității artistice*, inițiat în anul 2000 de Institutul Național al Patrimoniului și are ca scop principal promovarea tehnicilor tradiționale de lucru ale icoanelor, precum și a meșterilor iconari contemporani.

Expoziția, deschisă până la jumătatea lunii ianuarie 2019, și-a propus să ofere publicului, în ajunul Sărbătorilor de Crăciun, o imagine actuală a unui meșteșug artistic tradițional. Lucrările expuse au aparținut unor creatori populari din toate colțurile țării. În expoziție au fost expuse icoane pe lemn și pe sticlă din toate zonele țării, lucrute în tradiția acestui domeniu al artei populare - tehnici de lucru, procedee, materiale, ornamentică, tematică, simboluri - conform credinței și obiceiurilor noastre populare. Printre lucrări s-au aflat și cele selectate de la Școala Gimnazială „Ion Vișoiu” din Chitila, unde se află un talentat cerc de elevi pictori coordonați de profesorul Mariana Badea, colaborator al Centrului Județean de Conservare și Promovare a

Culturii Tradiționale Ilfov, susținuți de directorul școlii, Ștefania Duminică.

Partenerii proiectului au fost Teatrul Național București „I. L. Caragiale”, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Iași și Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași - Muzeul Etnografic al Moldovei.

Juriul expoziției naționale „Icoana - credință și tradiție”, ediția a IV-a, 2018, avizat de managerul Institutului Național al Patrimoniului, conf. univ. dr. Ștefan Bălici și directorul adjunct Oana Petrică, a fost format din următorii: Președinte - preot prof. consilier Florinel Șerbănescu (Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române), membri: conf. univ. dr. Petru Cosmin Paulescu (decan Facultatea de Arte Decorative și Design), prof. Adrian Ardeleanu (manager Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii

Tradiționale Iași), Adrian Popescu (director - Strategii Culturale și Comunicare Teatrul Național București „I. L. Caragiale”), Maria Bătcă (etnolog), Corina Mihăescu (cercetător științific I, Institutul Național al Patrimoniului - PICT.

Premiile au fost următoarele: La Secțiunea „Icoane pictate pe sticlă”, Premiul I ex-aequo, Florin Poenaru (Laz, jud. Alba) și Elena Băniceru (Moreni, jud. Dâmbovița); Premiul II ex-aequo: Stela Costache (București) și Caterina Eugenia Țapu Cernea (Moreni, jud. Dâmbovița); Premiul III ex-aequo: Elena Adriana Popa, din orașul Chitila, județul Ilfov, care a obținut Premiul I la concursurile județene organizate pe aceeași temă și Ana Negoită (Sibiu); Premiul de Excelență - Nicolae Muntean (Cugir, jud. Alba) și Mențiune - Robert Ciobanu (București).

La secțiunea „Icoane pictate pe lemn”, premiile au fost următoarele: Premiul I: Valeriu Stoica (Pantelimon, jud. Ilfov), Premiul II: Mihaela Bădescu (București); Mențiune ex-aequo: Gabriel Ungureanu (București) și Alexandru Mateiașu (București).

La secțiunea „Icoane cioplite în lemn”, Premiul III a fost primit de Cristina și Pompiliu Ciolacu (Târgu Jiu, jud. Gorj). ■

Mihaela Laura Boeru, unul dintre artiștii plastici de marcă ai Ilfovului:

„Lucrările mele sunt un dialog permanent cu liniile și culorile”

Printre artiștii plastici de marcă ai județului Ilfov se află și Mihaela Laura Boeru. În prezent este profesor metodist în Brănești, prezentă în Comisia „Arte”, responsabil al Comisiilor „Imagine” și Proiecte și Parteneriate, responsabil și coordonator Arie Curriculară „Arte, Tehnologii și Educație Fizică”. După ce a urmat cursurile Liceului de Artă din Ploiești (secția Pictură de șevalet), în perioada 1995-1998, susține examenul de admitere la Facultatea de Arte Plastice din București (secția de Sculptură) și, fiind declarată admisă, în perioada 2000 - 2003 se specializează în acest domeniu. După susținerea examenului de licență se înscrie și urmează un curs de masterat în „Arte Vizuale” (2003-2005). Urmează - firește - din 2012 - doctoratul în cadrul Universității Naționale de Arte din București. Obținând Definitivatul în învățământ, are ca discipline principale studiate (competențe profesionale): anatomia, perspectiva, istoria artei, estetica, filosofia, pedagogia, desenul, modelajul, tehnici, pictură, desen. Pentru a putea preda elevilor toate aceste discipline, urmează și Cursuri de formare profesională, în cadrul Casei Corpului Didactic Ilfov, Inspectoratului Școlar Județean Ilfov. Ministerului Educației, având aptitudini artistice de desen, modelaj, sculptură, istoria artelor și design.

Ca artist plastic este membru al Uniunii Artiștilor Plastici București, Secția Sculptură, din 2005. Ca premii care i-au încununat cariera artistică putem menționa: Premiul UAP 2005 (Galeria APOLLO, 2005), Premiul I - 2008 la Festivalul de Artă, Premiul I - 2009 la Festival de Artă, Premiul II - 2010 la Festivalul de Artă, Premiul I - 2011 la Festivalul de Artă.

Dintre expozițiile personale le amintim, în 2010, pe cea de la Casa Corpului Didactic Ilfov, pe cea din anul 2011 din același loc, expoziția personală în 2004 „Regăsire” la „București World Trade Center”. Participă și la expoziții naționale, precum cea de la

„Salonul de sculptură mică - APOLLO”, „Salonul de sculptură mică - SIMEZA”, „Salonul de sculptură mică - CĂMINUL ARTEI”, „Desene de sculptori - ORIZONT”, „SIMEZA”, „CĂMINUL ARTEI”, dar și la expoziții de grup - „Sculpturograma - Simeza”, „Expo - Galeria IREXON”, sau cea intitulată „FLORILE PRIMĂVERII - 2014. Din septembrie 2006 predă la Liceul Teoretic „Traian Lalescu” din Brănești, fiind profesor - artist plastic. Legat de această carieră pedagogică și artistică, Mihaela Laura Boeru avea să ne declare următoarele: „Am lucrat 6 ani în domeniul artistic, design și decor de teatru și operă în România și pentru străinătate, am lucrat din 2003 în învățământul particular, iar din 2006 în învățământul de stat, sunt titular din 2008 și profesor metodist din 2010 în județul Ilfov”.

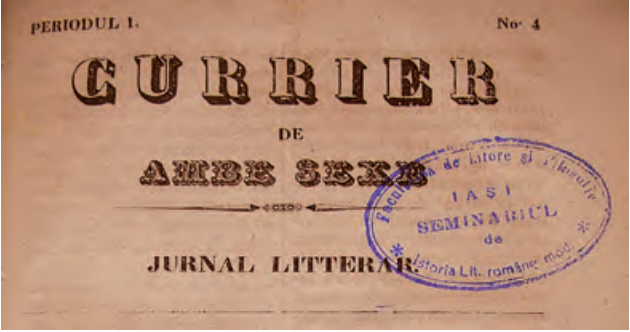
Ca prezentare a demersului său artistic, putem relua cele spuse de artistul Petre Emanuel Ghergu: „Lucrările Laurei Mihaela Boeru ne revelează o fință sensibilă. Subiectele sale, emnamente figurative, sunt atent studiate și compuse cu grijă în spațiul plastic. Conceperea și realizarea personajelor sale dovedesc o reală măiestrie și valoare în redarea armoniei. Grafismul liniei, tușa atent distribuită pe formele ce definesc personajele sale, dar și textura suprafeței, sunt cele ce crează un tot unitar. Acestea sunt asemenea unui dialog, un dialog pe care artista îl are cu propria suprafață de lucru”.

Pentru a lua parte la acest „dialog” artistic cu liniile și culorile, trebuie să privești atent lucrările Mihaelei Laura Boeru. După un timp al introspecției, imperceptibilul poate deveni perceptil... ■

George V. GRIGORE

ÎNCEPUTURILE PRESEI LITERARE ROMÂNEȘTI (1790-1839)

Primul ziar tipărit pe teritoriul țării noastre a fost scris în limba franceză. El s-a numit *Courrier de Moldavie* și a apărut, săptămânal, la Iași, în perioada 18 februarie - 1 aprilie 1790. Din șapte numere editate s-au păstrat cinci: primele patru și ultimul. Din punct de vedere literar nu putem remarca decât o încercare de odă, scrisă în limba latină, inserată în numărul 1, dedicată împărătesei Ecaterina a II-a, semnată cu inițialele A.M. Ziarul a fost editat de comandamentul trupelor rusești din armata prințului G.A. Potemkin. De aceea în această gazetă abundau informațiile din domeniul militar.

Din 19 mai până în noiembrie 1827, sub redacția lui M.K. Rosetti și Anastasie Lascăr, s-a tipărit, la Leipzig, primul ziar în limba română - *Fama Lipschi* pentru Dacia (*Fama Lipski* pentru Dația). Până în 1966, se știa doar de existența unui ziar cu acest nume. În anul respectiv, Mariana Cristea a descoperit la Biblioteca „Brukenthal” din Sibiu un exemplar din numărul 7. Mai târziu, Octav Păun a găsit la Weimar, în Arhiva „Goethe”, exemplare din numerele 1-3, din care a reprodus în revista „România literară”, în 1968, „înștiințarea” Iubitorilor de muze către cetitori a studentului în medicină I.M.K. Rosetti, în care acesta exprima sentimente și idei precum dragostea de țară și popor și încrederea în emanciparea neamului românesc prin educație și cultură. Începând cu numărul 2, titlul *Fama Lipschi* este completat cu *pentru Dacia*. Numărul 3 conține un proiect de reformă a ortografiei românești, prin introducerea alfabetului latin, precum și o rubrică de literatură universală. Primul ziar românesc important, întrucât a avut o apariție îndelungată și a militat pentru trezirea conștiinței noastre naționale, a fost *Curierul Românesc*. Acesta a apărut la București, mai întâi săptămânal, apoi bisăptămânal, începând cu 8 aprilie 1829, până în 17 decembrie 1859, cu câteva întreruperi, sub redacția lui I. Eliad. De la 3 ianuarie 1830, ziarului i se adaugă subtitlul *Gazetă administrativă, comercială și literară*, dar imediat, la 7 ianuarie, cuvântul *literară* a fost înlocuit prin cuvântul *politică*. Între 1830 și 1847, ziarul lui Ion Heliade Rădulescu editează patru suplimente: *Adaos literar* la „*Curierul românesc*”, *Gazeta Teatrului Național*, *Muzeu național* și *Curier de ambe sexe*.

În 1829, I.H. Rădulescu publică o înștiințare în care precizează scopul și structura publicației editate sub conducerea sa. Ponderea o avea politicul, iar conținutul va avea următoarele capitole: „1. O culegere din cele mai folositoare și interesante lucruri din gazeturile Evropii. 2. Însemnări pentru creșterea și sporirea literaturii românești. 3. Înștiințări pentru cele mai folositoare articole ale negoțului. 4. Cele din lăuntru și slobode săvârșiri ale statului nostru, precum și judecăți însemnate, sfaturi și hotărâri ale Divanului pentru îmbunătățirea patriei: voinți ale Divanului pentru publicarea a vreunei pricini ș.c.l.”.

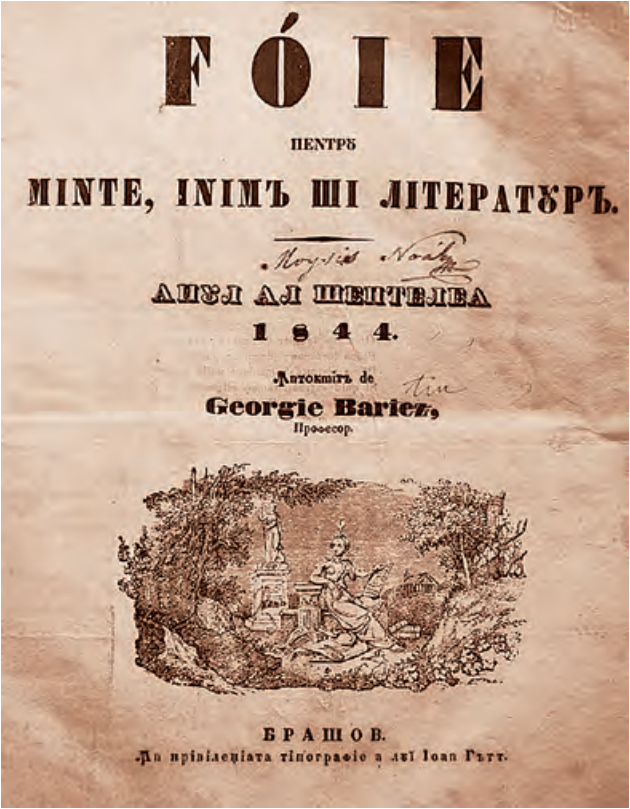
În primul număr al ziarului apare articolul *Istoria pe scurt a gazetei*, în care este reluată ideea importanței unui ziar în lumea civilizată. Publicația avea următoarele rubrici: „Știri din năuntru”; „Știri din afară”; „Înștiințări”; „Literatură”; „Variatăți”. Între anii 1830-1832, la rubrica „Literatură”, apar articole de îndrumare, note, și recenzii, iar mai apoi, în anii 1833 și 1834, este publicată o serie de articole intitulate *Pentru poezie*, *pentru stil*. Articolele de limba română și cele despre literatura română modernă sunt inserate în suplimentele ziarului.

În „*Curierul Românesc*” au debutat poezii ale lui Iancu Văcărescu („*Plecarea*”, nr. 37/1829), V. Cârlova („*Păstorul întristat*”, în nr.21/1829, după care a publicat, în nr.3/1830, cunoscuta poezie „*Ruinurile Târgoviștii*”), Gr. Alexandrescu (elegia „*Miezul nopții*”, în nr.12/1832), I. Catina etc. Sub semnături ca Eliad, I. Eliadi sau Heliade, apar în ziar, din 1829 până după 1840, multe poezii și articole de critică literară, precum și traduceri din literatura franceză. De fapt, redactorii „*Curierului românesc*” acordă o atenție foarte mare traducerilor literare, acestea putând servi ca model tinerilor scriitori. „Biblioteca universală” a ziarului cuprindea traduceri din „cei mai remarcabili autori antici și moderni”.

Un alt merit al gazetei în discuție a fost acela că a folosit, pentru prima dată la noi, termenul de „critică literară”. I.H. Rădulescu are și o contribuție însemnată în ceea ce privește caracterul limbii române, el susținând, cu argumente, latinitatea acesteia în articolul „*Repede aruncătură de ochi asupra limbei și începutului românilor*” (nr. 87/1832). Suplimentul ziarului, *Curier de Ambe Sexe*.

Jurnal literar a fost prima revistă literară din Țara Românească. Aceasta a apărut la București, bilunar, între anii 1837-1847, cu întreruperi, sub conducerea lui Ion Heliade Rădulescu. Din 1845, apare cu subtitlul *Foaie literară*. Ea își propunea să cuprindă, pentru bărbați, articole de literatură și industrie și „oarecari povestiri”, iar pentru femei, „povestiri plăcute și morale”, articole despre credință, economie și „asupra buneii țineri a casei, asupra creșterii copiilor, asupra grădinilor, asupra îmbrăcăminteii”. I.H. Rădulescu părăsește, după 1840, ideile legate de latinitatea limbii române, încercând, fără succes, italianizarea acesteia. C. Negruzzi publică în paginile revistei poemul „*Aprodul Purice*”, schița „*Cum am învățat românește*” și nuvela „*Au mai pățit-o și alții*”. Heliade își tipărește în revista sa poemul „*Zburătorul*” și fragmente din epopeea neterminată „*Mihaiada*”, D. Bolintineanu publică și el o poezie celebră, „*O fată tânără pe patul morții*”. Mai colaborează cu versuri V. Alecsandri, Al. Donici, C. Bolliac, B.P. Mumuleanu, I. Văcărescu etc. și apar în gazetă traduceri din A.S. Pușkin (aparținând lui C.Negruzzi), Byron, T. Tasso și Homer.

Albina Românească. *Gazetă politico-literară* este primul ziar în limba română din Moldova. Ea a apărut la Iași, bisăptămânal, de la 1 iunie 1829 până la 3 ianuarie 1835, apoi, de la 3 ianuarie 1837 până la 2 ianuarie 1850. Proprietar și redactor al ziarului a fost Gh. Asachi. A existat și un supliment literar al gazetei, care a purtat titlul *Alăuta românească*. Ca și „*Curierul românesc*”, și apariția acestui ziar a fost precedată de o înștiințare, tipărită la 17 aprilie 1829, prin care Asachi transmite, cetățenilor săi, precum o făcuse și Heliade în Muntenia, ideea importanței unui ziar în viața unui popor.

La 12 martie 1838, la Brașov, apare primul ziar politic și cultural al românilor, intitulat *Gazeta de Transilvania*. Acesta a fost tipărit, cu întreruperi, săptămânal, până la 1 ianuarie 1845, apoi bisăptămânal, de trei ori pe săptămână sau chiar zilnic, până în 1945, timp de peste 100 de ani. De la apariție până în 1849, publicația ardeleană a apărut sub conducerea marelui cărturar G. Barițiu. Cel mai important supliment editat de „*Gazeta de Transilvania*” a fost *Foaie pentru minte, inimă și literatură*. G. Barițiu semnează, în primul număr, un articol-program, în care autorul evidențiază importanța unui ziar în viața socială și culturală a unui popor. G. Barițiu credea că, pentru cultivarea limbii și dezvoltarea creației literare există două căi: traducerea din alte literaturi și culegerea folclorului. În perioada pregătirii Revoluției de la 1848 și după aceasta, ziarul a militat pentru egalitatea în drepturi ale românilor din Transilvania cu celelalte naționalități conlocuitoare și pentru unirea Transilvaniei cu România, reliefând, de asemenea, și rolul lui Avram Iancu în revoluție. Pentru aceasta, *Gazeta* a fost suspendată în martie 1849. Pentru că G. Barițiu refuză să-și retragă afirmațiile despre revoluție și despre rolul lui Avram Iancu în cadrul ei, conducerea ziarului a fost încredințată lui Iacob Mureșianu, care a temperat tonul articolelor. Colaboratorii cei mai importanți ai revistei au fost, în domeniul literaturii, I. H. Rădulescu, A. Mureșanu, C. Negruzzi și Ioan Slavici.

Un supliment important al *Gazetei de Transilvania* a fost *Foaie pentru Minte, Inimă și Literatură*, apărut între anii 1838 și 1865, săptămânal. Până în 1849, redactorul suplimentului a fost G. Barițiu, apoi, până în 1865, Iacob Mureșianu. Printre numeroșii colaboratori valoroși ai suplimentului s-au numărat A. Mureșanu, care a publicat aici „*Un răsunset*”, V. Alecsandri („*Hora Ardealului*”), Gr. Alexandrescu („*Umbra lui Mircea*”), D. Bolintineanu (câteva „*legende istorice*”), Al. Donici (fabule) etc. Proza a fost mai slab reprezentată, dar au fost publicate multe traduceri din literatura lumii (din Homer, Pușkin, Schiller, Balzac, Byron, Dickens și alții).

BIBLIOGRAFIE

1. I. Hangiu, *Dicționarul literar al presei românești, 1790-1990*. Ediția a II-a revizuită și completată, Editura Fundației Culturale Române, București, 1996
2. Mariana Cristea, *Primul ziar românesc: Fama Lipschi*, în *Gazeta literară*, 1966, nr.6
3. Constantin Antip, *Istoria presei române*, București, Academia „Ștefan Gheorghiu”, Facultatea de Ziaristică, 1979 ■

Prof. dr. Ioan GHEORGHISOR

Sculptorul Gheorghe D. Anghel a locuit, alături de călugări, la Mănăstirea Pasărea, din Ilfov

Gheorghe D. Anghel (1904-1966) a fost un sculptor român care și-a legat existența tumultuoasă de județul Ilfov în ultima parte a vieții sale, când a locuit la Mănăstirea Pasărea, alături de călugări. Născut la Drobeta Turnu Severin, la 22 august 1904, a studiat, în anii 1923-1924, la Școala de Arte Frumoase din București, clasa profesorului Dimitrie Paciurea. În 1927 a plecat în Franța, la Paris, unde a stat până în 1937. A urmat pentru scurt timp Școala de Arte Frumoase, la clasa lui Jean-Antoine Injalbert. Aici are ocazia să viziteze atelierul lui Brâncuși și face studii în muzee și expoziții, fiind interesat de monumentele vechii arhitecturi și sculpturi franceze. Gustul pentru formele riguroase și expresive îi este alimentat de zestrea artistică românească primită prin lecțiile lui Paciurea, de patrimoniul cultural medieval francez, ca și de preocupările artiștilor neoclasici sau de arta unor sculptori francezi moderni ca Rodin, Bourdelle, Maillou sau Despiau. Astfel de filiații culturale la care ajunge pe calea propriilor sale convingeri îl vor face să evolueze pe un alt drum decât Brâncuși. Anghel nu respinge experiențele ipresionismului în sculptură, nu consideră ca „impur” modelajul încărcat de senzații. El păstrează în portret - gen care l-a preocupat întreaga viață - un ideal clasic, în sensul structurii durabile a ființei

umane, al unei robusteți interioare de nedesmițită claritate. Încă din timpul șederii în capitala Franței a expus la saloane oficiale, în expoziții de grup (Société des artistes français - Paris, 1929; Salonul Oficial Francez - Paris, 1932, 1935; Salonul Independenților - Paris, 1933). Viziunea sa realistă a perenității îl face să lucreze în general în bronz și numai foarte rar în piatră (bustul lui Enescu de la Ateneul Român).

Amestec de austeritate și spontaneitate, operele sale au în ele o atitudine solemnă, departe însă de grandilocvență. După revenirea în țară, în 1937, participă la Saloane oficiale și expoziții personale. A realizat portrete remarcabile prin noblețea sentimentului și tendința de a spiritualiza chipurile (Eminescu, Pallady). Capodoperele sculpturii sale sunt statuia lui Theodor Pallady, aflată în colecția muzeului din Craiova, și statuia lui Mihai Eminescu din fața Ateneului Român. Dintre expozițiile personale putem menționa: 1940 - Paris; 1943 - Sala Dalles, București; 1945 - Sala Dalles, București; 1956 - Sala Dalles, București; 1967 - Craiova. Ca expoziții colective avem, printre altele, 1932, 1935 - Salonul oficial francez, Paris; 1933 - Salonul Independenților, Paris; 1940, 1944, 1945, 1947 - Salonul Oficial, București; 1948 - Expoziția anuală de stat, București; 1954 - Bienala de la Veneția; 1955, 1956, 1957 - Expoziția interregională, București; 1958 - Expoziția de artă, Moscova; 1960 - Expoziția de artă românească: Bratislava, Praga, Cairo, Alexandria, Atena, Leningrad, Moscova; 1961 - Expoziția de arta românească: Paris, Ankara, Istanbul, Damasc, Sofia; 1968 - Expoziția de la

Conferința pe țara a UAP; 1972 - Muzeul Național de artă, București; 1978 - „100 de ani de artă românească”, Londra; 1979 - Muzeul Național de artă, București. Ca lucrări de artă monumentală avem: 1929 - Bustul în gips al actorului de origine română Jean Yonnel, Foaierul Comediei Franceze, Paris, Franța (în 1964 îl va aduce de la Paris și îl va relua în bronz); 1937 - I. H. Paulian, Turnu Severin; 1938 - Theodor Pallady, Muzeul din Craiova; 1939 - Cărturarul (statuie monumentală); 1943 - George Enescu,

bust; 1945 - George Enescu, statuie în piatră, în prezent - Rotonda Ateneului Român, București; 1948 - Nicolae Bălcescu, portret în bronz; 1949 - Pictorul, proiect de statuie monumentală (ulterior acesta a fost distrus); 1951 - Valentin Gheorghiu, muzician, portret; 1954 - Ion Andreescu și Ștefan Luchian, pictori, statui monumentale, expuse provizoriu în fața Muzeului Simu; D. Ghiață, pictor, bust (în 1955 este expus provizoriu la Muzeul de Artă din Craiova); Rugăciune, statuie în bronz; 1955 - Gh. Dumitrescu, compozitor, bust 1957 - Dinu Lipatti, bust, expus în fața Ateneului Român pentru două zile, însă compoziția era realizată pentru Conservatorul din Paris și pentru că în locul acesteia a fost trimisă lucrarea unui alt sculptor Gheorghe D. Anghel decide să o distrugă; 1958 - Mihai Eminescu,

Botoșani; Ștefan Luchian, portret în bronz; 1960 - Theodor Pallady, monument, expus în fosta sală Universul, medalia Solange d'Herbez de la Tour, Paris. Lista de premii primite de-a lungul carierei este destul de lungă, iar din ea amintim: 1940 - premiul „Anastase Simu”; 1946 - premiul I al Salonului Oficial; 1947 - premiu Meritul Cultural; 1954 - Ordinul Muncii clasa a III-a; Maestru Emerit al artei; 1964 - Ordinul Muncii clasa a II-a; 1966 - Artist al Poporului. Sculptorul Gheorghe D. Anghel a încetat din viață la 7 aprilie 1966, la Mănăstirea Pasărea, situată în apropiere de București. La 22 noiembrie 2004 în foaierul Ateneului Român a fost vernisată expoziția „Ofranda divinului Anghel”, organizată de Fundația Culturală „Gheorghe Anghel” cu sprijinul Primăriei Capitalei și al Clubului UNESCO. Expoziția a cuprins mai multe lucrări de artă, parte din piese aparținând Fondului Gheorghe Anghel, inclusiv lucrări donate de sculptor Mănăstirii Pasărea și aflate în muzeul acestei instituții („Chipul lui Eminescu”, „Ecolul”, „Rugăciunea la mormânt”, „George Enescu”). Au fost expuse, de asemenea, 24 de fotografii ale maestrului, puse la dispoziția publicului de colecționarul Dorin Mihalache. Când treceți pe la Mănăstirea Pasărea puteți admira aceste opere ale maestrului Gheorghe D. Anghel și, de asemenea, puteți să vă încarcați cu spiritualitatea locului. ■

Bibliografie:

- Gheorghe D. Anghel, „LEXICON critic și documentar Pictori, Sculptori și Desenatori din România Secolele XV-XX”, autor Mircea Deac, Editura Medro, 2008;
- Petru Comănescu – „Gheorghe D. Anghel” (monografie), București, 1966;
- „Gheorghe D. Anghel” (1904-1972), volum omagial cu ocazia împlinirii a 70 de ani de la nașterea sculptorului, editat de Comitetul de Cultură și Educație Socialistă Vilcea, 1975;
- Fundația Culturală META, „Un secol de sculptură românească. Dicționar A-D, Colecția SINTEZE”, Editura META, 2001, pp. 32-35;
- Vlasiu, Ioana (coord.), „Dicționarul sculptorilor din România, Secolele XIX-XX, vol. I, lit. A-G”, Editura Academiei Române, București, 2011, pp. 26-28.

Personalitate a județului Ilfov

Liviu Vișan, poetul cu o floare de mac la butonieră

Liviu Vișan, colonel (r) de infanterie, scriitor, jurnalist, președinte al Societății Scriitorilor Militari și director al Bibliotecii Militare Naționale, este o personalitate a județului Ilfov pe care vă invităm să o cunoașteți mai îndeaproape. Ca militar infanterist a simțit mirosul reavăn al pământului patriei și parfumul de rouă al dimineților devreme. Poate acest fapt l-a făcut să se aplece asupra mesei de scris și să consemneze tot ceea ce simțea și trăia. Astfel a devenit autorul a mai multor cărți de poezie și proză, dintre care amintim volumul „Tarot cu icoane”, apărut la Editura Semne în anul 2017. Liviu Vișan s-a născut în 1953 în Balotești, județul Ilfov. Pentru că dragostea de rigoare și bărbăția îl caracterizau, s-a înscris și a absolvit Școala de Ofițeri de Infanterie de la Sibiu în 1978. Spirit scrutător, și-a dorit să

cunoască mai multe despre rostul omului pe această planetă și a urmat, în continuare, Facultatea de Filosofie din cadrul Universității București, absolvind-o în 1989. Dar, pentru că toate acestea se cereau și scrise, puse în pagină, a urmat și Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării în 1995. Datorită activității sale prodigioase, a devenit membru al Uniunii Scriitorilor din România în 2014. Acum are o vechime de peste 30 de ani în presa militară, deținând funcția de redactor-șef al revistei de literatură și artă „Viața militară”. A fost recompensat de-a lungul carierei sale literare cu mai multe premii și distincții pentru creație, dar și pentru activitatea culturală, printre care „Medalia de aur”, oferită de Asociația Italiană „Sentimente latine”. Ca o dovadă a clarviziunii cu care redescoperă realitatea

noastră, aparent banală, poetul Liviu Vișan, cuprins de nostalgia plaiurilor natale și de magia copilăriei, lasă rima versului să alerge peste câmpuri și peste timp, scriind aceste slove despre Balotești:

BALOTEȘTI

Satul oboșește spre sud
mai departe cu-o toamnă de mine,
pe sub lacrimi negre de dud
cine mai vine la cine?

Sub policandre de tei
mă atinge-n oglinda cunoașterii
capătul funiei
legate de clopotul nașterii

Lacul are fața în cer,
plânsul ploii suportă
un lujer stingher
de pelin ce-mi trece chiar prin aortă

Satul oboșește spre sud,
neliniștea ierbii o tac
pentru-o clipă s-aud
cum tata se-ncheie la piept cu un mac. ■

Strategii și practici incluzive promovate în învățământul ilfovean

✍️ Horiana PETRESCU

Rezultat al unei colaborări CCD Ilfov - ISJ Ilfov, activitatea susținută de reprezentanții școlilor din județul Ilfov a fost organizată la Casa Corpului Didactic Ilfov în data de 11 decembrie 2018 și a avut o temă deosebit de importantă: strategiile și practicile incluzive promovate în învățământul ilfovean.

Deși au trecut aproape două decenii de la lansarea conceptului de educație incluzivă pe plan mondial, practicile discriminatorii s-au diminuat, dar nu au dispărut cu totul. Este în continuare loc pentru mai bine în direcția găsirii unor metode și practici incluzive, interactive care să conducă la un învățământ bazat pe comprehensiune-înțelegere, acceptarea diferențelor dintre copii, aplicarea pedagogiei alterității. Cu prilejul întâlnirii, au demonstrat actualitatea temei abordate directori, profesori de educație civică, diriginți, consilieri școlari și psihopedagogi școlari care au prezentat rezultatele promovării ideilor și principiilor educației incluzive, diseminând totodată bunele practici la nivelul unităților de învățământ primar, gimnazial, liceal și chiar preșcolar. Reprezentantii Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, coordonatorii activității au fost prof. Vasile Bogus, inspector școlar pentru disciplina Religie, prof. Teodora Miclea, inspector școlar pentru minorități naționale, prof. Leana Pelimon, inspector școlar pentru învățământ special. Scopul urmărit a fost acela al valorificării dimensiunii educației incluzive ca fenomen și proces promovat în scopul (re)stabilirii egalității de șanse, a echității sociale pe baza schimbului de experiență și a diseminării exemplarelor de bună practică din învățământul ilfovean.

Prezent, în calitate de invitat, Gelu Duminiță, sociolog, directorul Agenției de Dezvoltare Comunitară Împreună, a punctat cele mai importante aspecte privind conceptul de incluziune socială, raportându-l la realitățile învățământului românesc actual.

Rodica Cozma, directorul Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov, a reliefat principalele direcții pe care le

urmărește CJRAE Ilfov în ceea ce privește succesul incluziunii în educație.

Pe lângă prezentările teoretice, la activitate, au participat cu scenete pe tema „Unitate în diversitate” și „Diversitatea o șansă spre viitor” elevii de la Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon, Școlile Gimnaziale nr. 1 și 2 de la Glina și Școala Gimnazială nr. 2 Popești-Leordeni.

Un moment de excepție l-a oferit grupul artistic al Școlii Gimnaziale nr. 1 din Cornetu, ai cărui membri au cântat, dansat, încântând auditoriul.

Corul Seminarului Teologic Ortodox Sf. Filofteia, din Brănești a încântat publicul, de asemenea, cu momentul muzical-patriotic oferit, iar ansamblul vocal-instrumental „Steluțe” de la Liceul Teoretic „Traian Lalescu”, ne-a reamintit, cu voci cristaline, că se apropie magia sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou.

Nu au putut lipsi, de la o activitate desfășurată în luna decembrie, colindele, cu mesajul lor vestitor, al bucuriei nașterii Mântuitorului. Despre acest mesaj biblic și legătura cu tema în dezbatere a vorbit, cu har și dar, prof. Vasile Bogus.

Adevărată amfitrionă, moderatoare a discuțiilor derulate pe parcursul activității, insp. Teodora Miclea, a făcut legătura între momentele cuprinse în programul activității, marcând concluziile și elementele de interferență.

În finalul întâlnirii, cei prezenți au putut admira lucrările lucrări semnate de elevii școlilor din Pantelimon, Voluntari, Afumați, Tunari, Brănești, Mogoșoaia, Periș, Brătulești-Periș, Otopeni, Cernica, Cornetu, coordonați de profesorii Cristina Șolalea, Eugenia Irimia, Coca Codreanu, Georgeta Ulei, Aurel Caraliu, Dana Badea, Simona Albu, Ionuț Grădinariu și Mihaela Turtă. Lucrări de grafică, colaje, planșe, tablouri înrămate, acuarele au umplut sala de festivități a Casei Corpului Didactic Ilfov, susținând coloristic, imagistic mesajul exprimat de toți protagoniștii activității:

„Spunem nu discriminării!” - mesajul - deziderat demn de menționat pe frontispiciul oricărei școli din județul Ilfov. ■

✍️ Pagină coordonată de **Prof. dr. Florin PETRESCU**, director al CCD Ilfov

✍️ prof. dr. Florin PETRESCU

„STOP BULLYING” în județul Ilfov

La 5 decembrie am participat la o întâlnire de lucru organizată de Asociația Telefonul Copilului, la care au participat reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov, Casa Corpului Didactic Ilfov și ai altor instituții de protecție a copilului din București și Ilfov. Au fost prezentate rezultatele proiectului „STOP BULLYING” și intenția de a extinde, de a aplica soluțiile identificate și în București și Ilfov.

„STOP BULLYING” este un proiect inițiat de Asociația Telefonul Copilului, care își propune să atragă atenția asupra unei probleme cu care se confruntă foarte mulți copii și adolescenți, fie la școală, fie în cercul de cunoștințe. O problemă căreia în România nu i se acordă o foarte mare importanță, dar care în alte state se regăsește printre problemele cele mai importante din domeniul protecției drepturilor copilului.

„STOP BULLYING” este primul proiect de acest fel derulat în România, declanșat de Asociația Telefonul Copilului pe fondul înregistrării unui număr tot mai mare de solicitări de consiliere și îndrumare din partea copiilor și adolescenților, la 116 111.

În limba engleză se numește scurt și cuprinzător bullying... În limba română - comportament ostil/de excludere și de luare în derâdere a cuiva, de umilire. Cum se manifestă? Un copil este etichetat, tachinat, batjocorit în cercul său de cunoștințe sau de către colegi care îl strigă într-un anume fel (făcând referire la aspectul fizic sau probleme de ordin medical/familial). Uneori aceste tachinări se transformă în îmbrânceli sau chiar, în unele cazuri, în atacuri fizice. Îi auzim de foarte multe ori pe copiii din jurul nostru spunând lucruri mai puțin frumoase la adresa altor copii sau folosind apelative de genul: grasule/graso, aragaz cu patru ochi etc. Ceea ce poate nu ne dăm seama este în ce măsură aceste cuvinte dor sau măsura în care aceste cuvinte afectează copilul (<http://www.telefonulcopilului.ro/stop-bullying>).

Despre fărăură.ro

✍️ Prof. dr. Florin PETRESCU

O platformă în care sunt indexate exemple de ură din spațiul online. Oferim contra-narațiuni (discursuri alternative) celor mai frecvente teme antisemite și anti-roma. Acestă platformă este rezultatul a două proiecte pe care Institutul Național pentru Studiarea Holocaustului din România „Elie Wiesel” le-a dezvoltat în ultimii ani privind discursul instigator la ură (DIU) în mediul online de limba română.

- <http://www.inshr-ew.ro/portfolio-item/monitorizarea-si-combaterea-discursului-antisemit-si-anti-roma-in-social-media/>
- <http://www.inshr-ew.ro/portfolio-item/combaterea-discursului-antisemit-si-anti-roma-in-mediul-online/>

Într-o primă etapă, de-a lungul anului 2016, am identificat conturi de utilizatori, pagini și grupuri de facebook, care

postau și distribuiau sistematic mesaje cu caracter antisemit sau anti-roma. La fel am procedat și pentru youtube.

Marea majoritate a mesajelor instigatoare la ură raportate administratorilor facebook și youtube au rămas în mediul online întrucât s-a considerat că nu sunt încălcate standardele celor două rețele.

Conținuturile facebook și youtube analizate de-a lungul acestei perioade au permis crearea unei baze de date cu exemple de DIU antisemit și anti-roma întâlnite în spațiul virtual românesc.

Una dintre concluziile acestei prime etape arată că frecvența conținutului instigator la ură împotriva evreilor și romilor este ridicată printre utilizatorii facebook adolescenți. Atât elevii de liceu, cât și cei

de gimnaziu sunt creatori sau distribuitori de DIU, iar cei mai mulți dintre cei care sunt expuși acestui tip de conținut provin din același segment de vârstă.

O altă concluzie a acestei etape constă în lipsa, aproape totală, a unor încercări de condamnare sau măcar de delimitare din partea celor care intră în contact cu asemenea narațiuni instigatoare la ură. Like-urile, redistribuirile sau comentariile la postările anti-roma sau antisemite nu sunt însoțite de reacții sau poziționări critice față de ele. De obicei, o postare sau un comentariu antisemit este urmat de alte comentarii antisemite, nicidecum de atenționări sau luări de poziție care să combată ura sau instigarea.

În a doua etapă, de-a lungul anului 2018, am completat baza de date cu alte exemple de DIU identificate pe rețelele sociale,

dar și pe mai multe site-uri și bloguri cu conținut naționalist. Toate aceste narațiuni le-am sistematizat în funcție de ținta urii, precum și de temele prezente în aceste mesaje.

Platforma faraura.ro oferă contra-narațiuni (discursuri alternative) celor mai frecvente teme antisemite și anti-roma din mediul online românesc. Pe lângă deconstrucția temei și prezentarea unor exemple de discurs instigator la ură, faraura.ro oferă un ghid care să-i ajute pe cei care sunt hotărâți să ia atitudine față de cazurile de instigare la ură pe care le întâlnesc.

Proiectul este realizat de către INSHR-EW cu suportul financiar al Fundației „Memorie, Responsabilitate, Viitor” (EVZ) din Germania (<https://faraura.ro/>).

